

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/137/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714209983
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8714209983.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a sudcov JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Elišky Wagshalovej v právnej veci žalobcu: CIMBALÁK s.r.o., Duklianska 17A/3579, 085 01 Bardejov, IČO: 36473219, zast. JUDr. Stanislavom Lampartom, advokátom, Stará Ľubovňa, Námestie sv. Mikuláša 29, proti žalovanej: Z. N., nar. XX.X.XXXX, bytom B., G. XXXX/X, zast. JUDr. Viktorom Novýsedlákom, advokátom, Poprad, Mnoheľova 830/15, o zaplatenie sumy 800 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 10C 222/2014-67 zo dňa 28. 1. 2015 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok.

II. Žalobca je p o v i n n ý nahradíť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania vo výške 59,84 Eur na účet jej právneho zástupcu JUDr. Viktora Novýsedláka, v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvého stupňa“) žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania a to jej právnenému zástupcovi JUDr. Viktorovi Novýsedlákov, advokátovi v sume 199,72 Eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo svojom rozhodnutí súd prvého stupňa okrem iného uviedol, že na základe zisteného skutkového stavu a citovanej právnej úpravy nepochybne dospel k právnenému záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a je v rozpore s platnou právnou úpravou, a preto ju súd prvého stupňa v celosti zamietol. Súd prvého stupňa zobral do úvahy kvalifikovanú obranu žalovanej o neplatnosti oboch uznávacích prejavov žalovanej, ktoré spísal žalobca a datovaných dňom 23.5.2012 a dňom 11.7.2012 a to z dôvodu, že oba tieto uznávacie prejavy sú neurčité, žalovaná ich podpísala pod nátlakom a hrozbou trestného stíhania a čo nebolo v jej prípade dôvodné a navyše uznávací prejav z 11.7.2012 očividne nie je podpísaný vlastnoručným podpisom žalovanej. Po oboznámení sa s dôvodmi uloženia pokuty kontrolným orgánom rozhodnutím z 27.4.2012 v predajni žalobcu v Poprade nepochybne vyplýva, že za opakované vytýkané nedostatky a opakované porušenia zákonných predpisov zodpovedá zamestnávateľ a nie predavačky, medzi nimi teda ani žalovaná. Pred súdom prvého stupňa bolo preukázané, že žalovaná a ostané predavačky opakovane upozorňovali zodpovedných pracovníkov žalobcu na existujúce nedostatky v predajni a tieto nielen že neboli riešené žalobcom, ale bol im dávaný pokyn na cielené porušovanie zákonných predpisov - prelepovanie dátumu spotreby na neskorší dátum, zmrazovanie vadného mäsa a mäsových výrobkov a pod. Tieto nedostatky žalobca neriešil, hoci o nich vedel. Ďalšou chybou žalobcu bolo, že neobsadil miesto vedúceho predajne, ktorý by denne zabezpečoval a riadil chod prevádzky v súlade s požiadavkami žalobcu a právnymi predpismi a ktorý by bežne riešil prevádzkové problémy tak, aby nebola ohrozená ochrana spotrebiteľa a porušovanie právnych predpisov. Keďže súd prvého

stupňa vyhodnotil prejudiciálne oba uznávacie prejavy ako neplatné a tiež prejudiciálne vyhodnotil, že žalovaná nezodpovedá za vznik škody v súvislosti s uložením pokuty, ktorá je predmetom tohto konania, ale je daná zodpovednosť žalobcu za túto škodu, zároveň sa súd prvého stupňa zaoberal námietkou premlčania žalovaného nároku, ktorú vzniesla žalovaná. Keďže ide o uplatnený nárok na zaplatenie náhrady škody z nebanlivosti, o ktorej sa žalobca dozvedel z rozhodnutia o uložení pokuty zo dňa 27.4.2012 a voči čomu sa neodvolal, 2-ročná subjektívna premlčacia lehota začala žalobcovi plynúť od 23.5.2012, kedy spísal záznam o škode so žalovanou a ostatnými predavačkami a uplynula mu dňom 23.5.2014. Žalobu na súd podal až dňa 27.8.2014, t.j. po uplynutí zákonnej premlčacej lehoty s tým, že premlčané právo nemožno žalobcovi priznať.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa zásady úspechu v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní okrem iného uviedol, že má za to, že v danom prípade zo strany súdu došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci. Žalovaná v konaní nijako nepreukázala, žeby uplatnený nárok nebol zákonný. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal iba z tvrdení žalovanej, ktorá ich však nijako nepreukázala a tieto neboli objektívne zistené. Nesúhlasil s odôvodnením napadnutého rozsudku, že uznávacie prejavy žalovanej sú neurčité, žalovaná ich mala podpísať pod nátlakom a hrozbou trestného stíhania a že uznávací prejav z 11. 7. 2012 nie je podpísaný žalovanou. Odvolateľ nesúhlasí s tým, žeby za nedostatky na predajni zodpovedal zamestnávateľ. Zamestnávateľ nie je abstraktný subjekt, ale sú to jeho zamestnanci - v danom prípade predavačky na predajni. Nie je predsa možné, aby niekto spôsobil škodu, pri svojej činnosti porušoval svoje povinnosti a vec by ostala bez akéhokoľvek postihu. Veď všetky 3 predavačky mali riadne uzatvorené pracovné zmluvy, mali pracovné náplne, z ktorých im vyplývali povinnosti pri vedení predajne a ktoré porušili, za čo boli žalobcovi uložené až 3 pokuty. Všetky nedostatky, ktoré boli zistené, boli spôsobené pracovníkmi predajne. Odvolateľ nepovažuje za správne, keď sa súd odvolal všeobecne na zamestnávateľa, veď žalovaná bola riadnou zamestnankyňou so svojimi povinnosťami. Nijako nie je pravdou a nebolo preukázané, žeby bol žalobca ako zamestnávateľ a subjekt podnikajúci v obchode dal pokyn na „prelepovanie dátumu spotreby“ a pod. Toto bolo iba tvrdenie žalovanej, ktoré nie je pravdivé a ktorá to nijako nepreukázala a súd napriek tomu uzatvoril, že tak aj v skutočnosti bolo. Žalovaná spolu so svojimi kolegyňami predsa tovar objednávala, preberala, ošetrovala, predávala, odvádzala tržby a celkove sa starali o chod predajne, veď na to tam zamestnankyne boli. Súd ako nedostatok vyčítal žalobcovi, že na predajni nebol ustanovený vedúci predajne. K tomuto odvolateľ poukazuje na to, že nijaká právna norma neustanovuje, žeby na každej predajni mal byť ustanovený vedúci. Je iste výlučne na rozhodnutí zamestnávateľa, ako bude obsadenie predajne riešiť. Veď na predajni pracovali 3 predavačky, ktoré mali rozdelené svoje úlohy a ktoré zodpovedali za činnosť predajne v zmysle uzatvorenej pracovnej zmluvy a náplni práce. Súd podľa odvolateľa nesprávne rozhodol aj o námietke premlčania. Podľa žalobcu ku škode došlo až dňa 27. 8. 2012, kedy bola pokuta uhradená, teda je irelevantné, kedy bolo vydané rozhodnutie o pokute, resp. kedy nadobudlo právoplatnosť. Škoda jednoznačne vznikla až jej zaplatením, od toho dňa plynie premlčacia lehota, a teda žaloba bola doručená konajúcemu súdu pred uplynutím premlčacej lehoty, teda riadne a včas. Na základe uvedeného navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel, žalobcovi priznal náhradu trov konania a odvolacieho konania, resp. rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrila žalovaná navrhujúc rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdiť a zaviazat žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, podľa zásad upravených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu je neopodstatnené.

Prvostupňový súd správne zistil skutkový stav, správne z neho vyvodil právne závery a vo veci aj správne rozhodol, pričom odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v ostatnom odkazuje.

Na zvýraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že z č. I. 13 a 14 spisu nemožno vyvodit záver, žeby žalobkyňa uznala svoju zodpovednosť za kontrolou zistené nedostatky. Z uvedeného

podania vyplýva, že žalovaná „súhlasím s tým, že sťahovať zo zrážky zo mzdy iba 10 E ani cent vyššie N. N.“.

V konaní bolo predložené ďalšie uznanie záväzku a dôvod za jej splácanie, avšak žalovaná spochybnila, že uvedený podpis na tomto uznaní je jej podpisom.

Teda z uvedeného je zrejmé, že žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu, že uznanie záväzku zo dňa 11. 7. 2012 podpísala žalovaná a z uznania záväzku predložené žalobcom z č. I. 13 a 14 nevyplýva, žeby súhlas žalovanej so zrážkami zo mzdy vo výške 10 Eur sa týkal predmetnej veci, a preto odvolací súd v zhode so súdom prvého stupňa konštatuje, že v tejto časti sú dohody o zrážkach a uznania neplatné.

Odvolací súd v zhode so súdom prvého stupňa konštatuje, že na základe vznesenej námietky premlčania zo strany žalovanej došlo k účinnému oslabeniu práva, pretože náhrada škody, o ktorej sa žalobca dozvedel z rozhodnutia o uložení pokuty zo dňa 27. 4. 2012, tak dvojročná subjektívna premlčacia lehota začala žalobcovi plynúť od 23. 5. 2012, kedy spísal záznam o škode so žalovanou a ostatnými predavačkami a uplynula mu dňom 23. 5. 2014 (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Za situácie, ak žalobca nepreukázal, žeby podpis na uznávacom prejave zo dňa 11. 7. 2012 bol žalovanej, keďže toto v konaní namietala, tak potom jeho námietky v odvolaní v súvislosti s relevantnosťou tohto uznávacieho prejavu sú neopodstatnené.

Žalobca ani v odvolaní napokon nenavrhol dôkazy, ktoré by preukázali, že podpis na uznávacom prejave zo dňa 11. 7. 2012 je žalovanej.

Za situácie, ak žalobca podal žalobu na Okresnom súde Poprad dňa 27. 8. 2014, tak túto žalobu podal o cca 3 mesiace po uplynutí zákonnej dvojročnej premlčacej doby. Z uvedeného dôvodu odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 219 O.s.p. napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a vychádzajúc zo zásady úspešnosti súd úspešnej žalovanej priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 59,84 Eur za jeden úkon právnej služby vo výške 51,45 Eur - vyjadrenie k odvolaniu + režijný paušál 8,39 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.